

Hagen Hagensen (KF):

Dette skulle meget nødvendig, mener jeg, udarte sig til en ny finanslovdebat, og jeg skal lægge bånd på mig selv og i hvert fald lade være med at gøre det for mit vedkommende. Det kunne ellers friste til, at man, når vi skal vedgå, at der er sket fejltagelser, kunne komme til at begå sådanne på områder, hvor man gerne ville have en ny debat i gang, og det er jo ikke det, der er meningen dermed.

Vi vedstår de aftaler, som vi har været med til at indgå, og vi ønsker dem opfyldt, også når det gælder besparelsesområderne, men vi vil naturligt også holde på, at indgåede overenskomster skal overholdes, og det har vi straks givet udtryk for; jeg siger dette i forbindelse med spørgsmålet om folkeskolens lærere.

Når der — som det var tilfældet — ikke kunne blive flertal for at indlede forhandlinger om disse spørgsmål, har vi taget til efterretning, at man måtte komme frem til besparelser på anden vis, og vi gør det da også således, at vi med fastholdelse af besparelser i videst gørligt omfang tager de ændringer, der fremkommer til forslag her fra regeringen, til efterretning, således at man indarbejder fra budgetreguleringskontiene til de øvrige konti på finansloven på de områder, der er tale om, poster, som man kan klare.

Vi ønsker, og det har vi sagt, ikke at lægge hindringer i vejen for de ting, som regeringen her er kommet frem med. Det betyder ikke, at vi på ethvert punkt tager ethvert ord, som finansministeren kom med i sin redegørelse, til efterretning, men vi tager til efterretning og vedgår udfyldningen af de huller, kan man sige, der har været, og som nødvendigvis skal udfyldes. Vi gør det i øvrigt med den bemærkning, at jeg mener at vide — og jeg vil gerne bede socialministeren afkræfte det, hvis jeg ikke har ret — at der ikke ved centraliseringen af anvisning m. v. på dagplejeinstitutionernes område er tilsigtet nogen forskelsbehandling mellem offentlige og private daginstitutioner, eller måske rettere, at der ikke derved på nogen måde bliver tale om diskriminering af private daginstitutioner.

Når dette er sagt, skal jeg kun sige én ting mere: at vi naturligvis vedstår det dagsordensforslag, som vi har været med til at

fremsætte, og at vi ikke kan stemme for det af venstre stillede ændringsforslag til dagsordensforslaget ud fra selve ordene i dette, idet vi simpelt hen vil gå ud fra, at ethvert forslag, der måtte fremkomme, uanset om det måtte have direkte beskæftigelsesmæssigt sigte eller ikke, naturligt må holdes inden for de på finansloven opførte lov- og tillægsbevillingsreserver. Derfor kan vi ikke stemme for dette ændringsforslag, men alene for det dagsordensforslag, vi har fremsat.

Poul Dam (SF):

Den situation, som folketinget er kommet i, og som har nødvendiggjort denne debat, kunne godt give anledning til adskillige bemærkninger om folketingets arbejdsform og om den overfladiskhed, hvormed mange væsentlige beslutninger bliver taget.

Jeg skal prøve at beherske mig på dette område, men jeg vil dog lige henvise til, at vi ved finanslovens tredje behandling var en række, der advarede mod det, der var ved at foregå, fordi vi kunne se, at der ved de mange afstemninger om ændringsforslag nødvendigvis måtte komme til at optræde en lang række misforståelser og uheldige bivirkninger. Jeg kan desværre ikke henvise til spaltenummer, for de grønne hæfter er jo i øjeblikket seks uger bagud, således at vi knap nok ved, hvad det er, vi har lavet herinde i den sidste tid. I hvert fald kan vi ikke slå det op eller henvise til det, og det er jo beklageligt i sig selv.

Når det gik sådan ved finanslovens tredje behandling, tror jeg nok, at hovedansvaret må lægges på partiet venstre. De ændringsforslag, som sparepartierne forelagde og fik gennemført, var jo ganske enkelt præget af en helt forbavsende mangel på evne til at overskue, hvad forslagene egentlig gik ud på. Vi andre troede dog, at venstres finanslovsordfører og de medlemmer af venstres gruppe, der indtil for nylig havde været ministre, vidste, hvad det var, de sad med, når de sad med finansloven. De havde jo selv været med til at forberede den, og de var altså i stand til at forelægge nogle ændringsforslag åbenbart i fuldstændig uinteresserethed over for, hvilke andre ændringsforslag der forelå, som måtte skabe de mange besværligheder, vi nu står med. Det kan være, at vi ved lejlighed skulle kigge